

❖ سوالات ترجمه قرآن

معنای صحیح هر یک از آیات و عبارات قرآن زیر، در کدام گزینه آمده است؟

جزء ۱

۱- فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ

- ۱) پس شیطان موجب لغزش آنها از بهشت شد و آنان را از آنچه در آن بودند، بیرون کرد.
- ۲) پس شیطان آن دو را درباره آن (درخت) منحرف نمود و آنان را از آنچه بودند، بیرون کرد.
- ۳) پس شیطان موجب لغزش آنها از بهشت شد و آنان از آنچه در آن بودند، خارج شدند.
- ۴) پس شیطان آن دو را درباره آن (درخت) منحرف نمود و آنان از آنچه در آن بودند، خارج شدند.

۲- أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ

- ۱) آیا چنین نیست که هرگاه پیامبری آمد که برخلاف هوای نفس شما بود، در برابر او تکبر کردید؟
- ۲) آیا چنین نیست که هرگاه پیامبری چیزی آورد، نفس‌های شما تکبر کرده و او را نپذیرفت؟
- ۳) آیا چنین نیست که هر زمان پیامبری چیزی بر خلاف هوای نفس شما آورد، در برابر او تکبر کردید؟
- ۴) آیا چنین نیست که هر زمان پیامبری آمد بدون اینکه از شما چیزی بخواهد، استکبار ورزیدید؟

۳- وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَنْبُؤَةٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ

- ۱) و اگر آنها ایمان می‌آوردند و پرهیزکاری پیشه می‌کردند، از نزد خدا پاداش خوبی می‌داشتند.
- ۲) و اگر آنها ایمان می‌آوردند و پرهیزکاری پیشه می‌کردند، به یقین پاداشی که نزد خداست، برای آنان بهتر بود.
- ۳) و اگر آنها ایمان آوردند و تقوا پیشه کردند، به خاطر این بود که پاداش خوبی از نزد خدا دریافت کنند.
- ۴) و اگر آنها برای دریافت پاداشی که نزد خداست، ایمان می‌آوردند و پرهیزکاری پیشه می‌کردند، بهتر بود.

۴- وَذَكَرَ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ

بسیاری از اهل کتاب...

- ۱) به خاطر حسدی که داشتند، در نزد خودشان آرزو می‌کردند که بعد از ایمانتان، شما را به سوی کفار برگردانند.
- ۲) از روی حسد- که در وجود آنها ریشه دوانده- آرزو می‌کردند شما را بعد از ایمان آوردن، به حال کفر باز گردانند.
- ۳) می‌خواستند که کافران از روی حسد - که در وجود آنها ریشه دوانده - شما را بعد از ایمانتان به آیین خود برگردانند.
- ۴) تلاش می‌کردند حسادت شما را برانگیزند تا بدین وسیله بعد از ایمانتان به حال کفر برگردید.

جزء ۲

۵- فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

- (۱) پس چه چیزی آنها را در برابر عذاب خداوند، به شکیبایی وا می‌دارد؟ (۲) برآستی آنها در برابر عذاب خداوند، شکیبایتر نیستند.
(۳) پس کدامشان در برابر عذاب خداوند، شکیبایتر هستند؟ (۴) راستی چه قدر در برابر آتش دوزخ، شکیبا هستند؟

۶- فَإِذَا أَمْنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ

- (۱) و هنگامی که در امان بودید، هرکسی که در حج، تمتع را به عمره تبدیل کند، آنچه از قربانی برای او میسر است، (ذبح کند).
(۲) و هنگامی که ایمن شدید، هرکس هرآنچه می‌تواند از حج بهره بگیرد و آنچه از قربانی برای او میسر است، (ذبح کند).
(۳) و هنگامی که در امان بودید، هر کس با اتمام عمره، حج را آغاز کند، آنچه از قربانی برای او میسر است، (ذبح کند).
(۴) و هنگامی که ایمن آوردید، هرکس می‌تواند هرآنچه برایش از هدایا و نذورات در حج میسر است، (بپردازد).

۷- أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ

- (۱) آیا گمان کردید داخل بهشت می‌شوید، بی‌آنکه حوادثی همچون حوادث گذشتگان به شما برسد؟
(۲) آیا پنداشتید که داخل بهشت می‌شوید، درحالی که حوادثی که به شما می‌رسد، مانند حوادث گذشتگان شماست؟
(۳) آیا گمان کردید که داخل شدن شما به بهشت، منوط به این است که افرادی مانند گذشتگان در میان شما حاضر شوند؟
(۴) آیا پنداشتید که [خداوند] شما را وارد بهشت می‌کند، درحالی که شما را به حوادث گذشتگان دچار نمی‌کند؟

۸- وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ مَوْلِيهَا

- (۱) برای هر طایفه‌ای، قبله‌ای تعیین شده است که رو به سوی آن آورد.
(۲) هر طایفه‌ای، مسیری دارد که روی خود را به سوی آن برمی‌گردانند.
(۳) برای هر طایفه‌ای، سرپرستی است که عهده‌دار راهنمایی آنان است.
(۴) هر امتی، قبله‌ای دارد که او (خداوند) آن را تعیین کرده است.

جزء ۳

۹- فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانَ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ، وَابِلٌ فَتَرَكَهُ، صَلْدًا

پس مثل او همچون مثل...

- (۱) شخصی است که دچار طوفانی از خاک شده است و [در نتیجه] نمی‌تواند به خوبی ببیند، بنابراین بدون یافتن مسیر، رها شده است.
(۲) قطعه سنگی است که بر آن، خاک باشد؛ (و بذرهایی در آن افشاندن شود) و رگباری بر آن بارد و آن را صاف رها کند.
(۳) گیاهی است که بر روی آن، خاکی است که [به خاطر آن،] دچار کمبود نور شده و آن [گیاه] خشک و زرد، رها شده است.
(۴) برکه‌ای را که است که گل و لای، آن را پوشانده است [پس] بر جنبه‌ای که به آن برسد (و از آن بیاشامد) بیماری بر جای نهد.

۱۰- اِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَرَافِعُكَ إِلَىٰ مَطَهْرِكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

(به یاد آورید) هنگامی را که خدا به عیسی فرمود: ...

- ۱) من تو را بازمی گردانم و به سوی خود، بالا می آورم و از کسانی که کافر شدند، پاک می سازم.
- ۲) من تو را حفظ می کنم و به سوی من، بالا می آیی و از کسانی که کافر شدند، پاک (و دور) می شوی.
- ۳) من تو را برمی گیرم و به سوی خود، بالا می برم و تو را از کسانی که کافر شدند، پاک (و دور) می سازم.
- ۴) من روح تو را قبض می کنم و به سوی من، بالا می آیی و از کسانی که کافر شدند، پاک می شوی.

۱۱- إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ

- ۱) قطعاً این سرگذشت‌های (مسیحیان واقعی) است.
- ۲) قطعاً این سرگذشت (عیسی)، واقعی است.
- ۳) این همان سرگذشت واقعی (عیسی) است.
- ۴) این همان سرگذشت‌های واقعی (مسیحیان) است.

۱۲- شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ

- ۱) خداوند، گواهی می دهد که معبودی جز او نیست؛ و فرشتگان و صاحبان دانش، (نیز، بر این مطلب) گواهی می دهند؛ در حالی که (خداوند) قیام به عدالت دارد.
- ۲) خداوند و فرشتگان گواهی می دهند که معبودی جز او نیست؛ و صاحبان دانشی که قیام به عدالت دارند نیز (همین را) گواهی می دهند.
- ۳) خداوند و فرشتگان و صاحبان دانش، گواهی می دهند که معبودی جز او نیست (و هر کسی که) قیام به عدالت دارد (نیز، آن را گواهی می دهد).
- ۴) خداوند که قیام به عدالت دارد، گواهی می دهد که معبودی جز او نیست؛ و (خلقت) ملائکه و صاحبان دانش، (این گواهی را تأیید می کند).

جزء ۴

۱۳- كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ

- ۱) شما بهترین امتی بودید که برای انسانها، به قیام فراخوانده شده‌اند.
- ۲) شما بهترین امتی بودید که به خاطر (هدایت) انسانها، برگزیده شده‌اید.
- ۳) شما بهترین امتی بودید که به سود انسانها آفریده شده‌اید.
- ۴) شما بهترین امتی بودید که در بین انسانها، برتری یافته‌اند.

۱۴- وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ

- ۱) و از خدای بپرہیزید که از او سؤال می شوید، (و همچنین از چگونگی ارتباط با) خویشاوندان خود پروا کنید که از آن (نیز) سؤال می شوید.
- ۲) و از خدای بپرہیزید که هنگامی که چیزی از یکدیگر می خواهید، نام او را می برید! (و نیز) از (قطع رابطه با) خویشاوندان، (پرہیز کنید).
- ۳) و از خدای بپرہیزید که در قیامت، درباره او، از یکدیگر و از خویشاوندان سؤال می کنید (که چگونه به حساب شما رسیدگی می کند).
- ۴) و از خدای بپرہیزید که درخواست‌های خود را به او ارجاع می دهید، و (نیز به رابطه) با خویشاوندان خود، ملتزم و پایبند باشید.

۱۵- إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُعْطِيَهُمْ أَموالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ سَيِّئًا

- ۱) کسانی که کافر شدند، هرگز اموال و فرزندان آنها، چیزی از اراده و مشیت خدا را ناقص نمی کند.
- ۲) (ای پیامبر!) اموال و فرزندان کسانی که کافر شدند، هرگز تو را از مشیت و اراده خدا بی نیاز نمی دارد.
- ۳) (ای پیامبر!) هرگز نمی توان با اموال و فرزندان کسانی که کافر شدند، آنها را از مجازات خدا باز داشت.
- ۴) کسانی که کافر شدند، هرگز نمی توانند در پناه اموال و فرزندان، از مجازات خدا در امان بمانند.

۱۶- وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ

و (به یاد آور) زمانی را که صبحگاهان...

- ۱) یاران مومن خود را برای آماده‌سازی مکان‌های جنگ، از سرزمین خود بیرون بردی.
- ۲) از میان خانواده خود، کسانی را در مواضع جنگ گماردی تا مؤمنان را یاری کنند.
- ۳) از میان خانواده خود، جهت انتخاب اردوگاه جنگ برای مؤمنان، بیرون رفتی.
- ۴) از میان یاران خود، مؤمنانی را گسیل داشتی تا برای روز جنگ، پایگاه‌ها را حفظ کنند.

جزء ۵

۱۷- فَإِذَا أَحْصِنَ فَإِنَّ آتِينَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ

- ۱) و در صورتی که «محصنه» باشند و مرتکب عمل منافی عفت شوند، نصف مجازات زنان (آزاد) را خواهند داشت.
- ۲) و در صورتی که به ازدواج درآمده باشند و مرتکب عمل منافی عفت شوند، نصف مجازات زنان (مسلمان) را خواهند داشت.
- ۳) و در صورتی که مسلمان باشند و مرتکب عمل منافی عفت شوند، نصف مجازات زنان (شوهردار) را خواهند داشت.
- ۴) و در صورتی که در امنیت باشند و مرتکب عمل منافی عفت شوند، نصف مجازات زنان (پاکدامن) را خواهند داشت.

۱۸- وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

- ۱) و چه زبانی داشت اگر آنها به خدا و روز بازپسین ایمان می‌آوردند؟
- ۲) و آنچه بر عهده آنها بود، این بود که به خدا و روز بازپسین ایمان بیاورند.
- ۳) و اگر آنها به خدا و روز بازپسین ایمان می‌آوردند، عذابی بر آنها نبود.
- ۴) و چیزی به زیان آنها نیست، اگر به خدا و روز بازپسین ایمان بیاورند.

۱۹- فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ

و زنان صالح، زنانی هستند که...

- ۱) عابد هستند، و در غیاب (همسر خود)، اسرار و حقوق او را درمقابل حقوقی که خدا برای آنان قرار داده، حفظ می‌کنند.
- ۲) متواضع‌اند، و در غیاب (همسر خود)، اسرار و حقوق او را درمقابل حقوقی که خدا برای آنان قرار داده، حفظ می‌کنند.
- ۳) عابد هستند، و در خلوت، خود را (از ارتکاب معاصی) حفظ می‌کنند، چراکه خداوند آبرویشان را (در جمع) حفظ کرده.
- ۴) متواضع‌اند، و در خلوت، خود را (از ارتکاب معاصی) حفظ می‌کنند چراکه خداوند آبرویشان را (در جمع) حفظ کرده.

۲۰- وَلَا تَكُنَّ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا

- ۱) و اینگونه نباش که به سود خائنان، دشمن را خشنود کنی.
- ۲) و از دشمن، برای نابود کردن خائنان، یاری نگیر.
- ۳) و برای جنگ با دشمن، خائنان، طرفدار تو نخواهند بود.
- ۴) و از کسانی مباش که از خائنان، حمایت نمایی.

جزء ۶

۲۱ - يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضَلُّوا

- (۱) و خداوند شما را هدایت می کند، هرگاه گمراه شوید.
- (۲) و خداوند (همه چیز را) برای شما روشن می کرد، اگر گمراه نبودید.
- (۳) و خداوند برای شما بیان کرده است ولی باز شما گمراهید.
- (۴) خداوند برای شما بیان می کند تا گمراه نشوید.

۲۲ - وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ

- (۱) و پیامبرانی که سرگذشت آنها را پیش از این، برای تو باز گفته ایم؛ و پیامبرانی که سرگذشت آنها را بیان نکرده ایم.
- (۲) و پیامبرانی که سرگذشت آنها را قبلاً برای تو باز گفته بودیم؛ و پیامبرانی که سرگذشت آنها را بیان خواهیم کرد.
- (۳) و پیامبرانی که سرگذشت آنها پیش از این، برای تو باز گفته شده؛ و پیامبرانی که سرگذشت آنها را بیان می کنیم.
- (۴) و پیامبرانی که سرگذشت آنها را [قبل از مرگت] برای تو باز می گوئیم؛ و پیامبرانی که سرگذشت آنها را بیان کرده بودیم.

۲۳ - قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ

- (۱) دو نفر از مردانی که از خدا می ترسیدند، و خداوند به آنها نعمت داده بود، گفتند: شما وارد دروازه (شهر آنان) شوید.
- (۲) دو نفر از مردانی که می ترسیدند، گفتند: خداوند به آنها نعمت عطا کرده، بنابراین وارد دروازه (شهر آنان) شوید.
- (۳) دو نفر از مردانی که از (نابودی) نعمتهایی که خدا به آنها داده بود، می ترسیدند، گفتند: شما وارد دروازه (شهر آنان) شوید.
- (۴) دو نفر از کسانی که از جنگ می ترسیدند درحالی که خداوند به آنها نعمت داده بود، گفتند: شما وارد دروازه (شهر آنان) شوید.

۲۴ - وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا

- (۱) پروردگار تو، چیزی را به سوی تو نازل می کند که باعث افزایش طغیان و کفر بسیاری از آنها می شود.
- (۲) بسیاری از آنها، آنچه را از پروردگارت بر تو نازل شده به خاطر زیاد شدن طغیان و کفرشان، نمی پذیرند.
- (۳) عذاب بسیاری از آنها به واسطه طغیان و کفرشان، به وسیله آنچه از جانب پروردگارت نازل شده، زیاد می شود.
- (۴) آنچه که از طرف پروردگارت بر تو نازل شده، بر طغیان و کفر بسیاری از آنها می افزاید.

جزء ۷

۲۵ - تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ اَرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا

- (۱) آنها را نگه می دارید، تا بعد از نماز، سوگند یاد کنند که اگر در صدق ما شک کردید، ما حاضر نیستیم حق را به چیزی بفروشیم.
- (۲) سوگند یاد می کنند که اگر شک کردید، ما حاضر نیستیم حق را به چیزی بفروشیم، آنها را بعد از نماز نگه دارید (و از آنها بپرسید) تا مطمئن شوید.
- (۳) اگر در صدق آنها شک کردید، آنها را بعد از نماز نگاه می دارید تا سوگند یاد کنند که ما حاضر نیستیم حق را به چیزی بفروشیم.
- (۴) اگر در صدق ما شک کردید، آنها [شاهدان] را بعد از نماز نگه دارید تا به خدا سوگند یاد کنند که حق را نخواهند فروخت.

سؤالات آزمون مرحله سوم نوزدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک تخصصی به حافظان قرآن کریم (سال ۱۴۰۳)

۲۶- يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ

- ۱) روزی خداوند پیامبران را جمع می‌کند و از آنها سؤال می‌کند: چه چیزی را اجابت کردید؟
- ۲) (از) روزی (بترسید) که خداوند، پیامبران را جمع می‌کند و به آنها می‌گوید: (در برابر دعوت شما) چه پاسخی به شما داده شد؟
- ۳) روزی که خداوند پیامبران را جمع می‌کند و می‌گوید: (ای مردم!) چه پاسخی به (دعوت) پیامبران دادید؟
- ۴) روزی که خداوند پیامبران را جمع کرده و به آنها خواهد گفت: آیا دستورات الهی را اجابت کردید؟

۲۷- ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

- ۱) اما کسانی که به پروردگارشان کفر ورزیده‌اند، دچار انحراف می‌شوند. ۲) اما کافران، برای پروردگار خود همتا و شبیه قرار می‌دهند.
- ۳) اما کافران، از (راه) پروردگار خود منحرف می‌شوند. ۴) اما کسانی که به پروردگارشان کافر شده‌اند، شرک می‌ورزند.

۲۸- ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ

- ۱) آنگاه پاسخ و عذر آنها، چیزی جز این نیست که می‌گویند: «و خداوند پروردگار ماست و ما مشرک نبوده ایم».
- ۲) سپس [عاقبت] فتنه و شرک آنان چیزی جز این نیست که می‌گویند: «به خدا سوگند که ما مشرک نبوده ایم».
- ۳) سپس پاسخ و عذر آنها، چیزی جز این نیست که می‌گویند: «به خداوندی که پروردگار ماست سوگند که ما مشرک نبودیم».
- ۴) آنگاه [عاقبت] فتنه و شرک آنان چیزی جز این نیست که می‌گویند: «و خداوند پروردگار ماست و ما مشرک نبودیم».

جزء ۸

۲۹- وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا

- ۱) آنها [مشرکان] سهمی از آنچه خداوند از زراعت و چهارپایان آفریده، برای او قرار دادند.
- ۲) آنها [مشرکان] از آنچه از زراعت و چهارپایان پرورش دادند، برای خداوند شریکی قرار دادند.
- ۳) آنها [مشرکان] از آنچه خدا به آنها عطا کرده، سهمی برای زراعت و چهارپایان قرار دادند.
- ۴) آنها [مشرکان] برای تقرب به خدا، بهره‌ای را از زراعت و چهارپایان، به بت‌ها اختصاص دادند.

۳۰- ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ

- ۱) سپس به موسی کتاب (آسمانی) کاملی دادیم؛ تا بر آنها که نیکوکار بودند، (مایه هدایت باشد).
- ۲) سپس به موسی کتاب (آسمانی) دادیم؛ تا (نعمت خود) را بر آنها که نیکوکار بودند، کامل کنیم.
- ۳) سپس به موسی کتاب (آسمانی) دادیم؛ تا بر بهترین وجه (نعمت خود) را کامل کرده باشیم.
- ۴) سپس کتاب (آسمانی) به موسی دادیم تا آنچه (از دستورات الهی) بهتر است را تمام سازد.

سؤالات آزمون مرحله سوم نوزدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک تخصصی به حافظان قرآن کریم (سال ۱۴۰۳)

۳۱- وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ

- ۱) و از راه‌های درست پیروی نکردند و متفرق شدند و به طور کامل از راه حق دور شدند.
- ۲) و از راه‌های پراکنده (و مختلف) پیروی نمی‌کردند تا این که شما متفرق شدید و از راه بازماندید.
- ۳) و از راه‌های پراکنده (و انحرافی) پیروی نکنید که شما را از طریق حق، دور می‌سازد.
- ۴) و از راه‌های حق (و درست) پیروی نمی‌کنند تا شما را متفرق نمایند و از راهتان باز دارند.

۳۲- حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا نِثَالًا سَقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ

- ۱) تا ابرهای سنگین بار را (به جهت بارش) سبک کنند؛ (سپس) ما با آنها، زمین‌های مرده را پر برکت می‌سازیم.
- ۲) تا ابرهای سنگین بار را متراکم کنند؛ (سپس) ما زمین‌های مرده را با آنها سیراب می‌کنیم.
- ۳) تا ابرهای سنگین بار را (بر دوش) کشند؛ (سپس) ما آنها را به سوی زمین‌های مرده می‌فرستیم.
- ۴) تا ابرهای سنگین بار را (به زمین) نزدیک کنند؛ (سپس) ما آنها را در زمین‌های مرده حرکت می‌دهیم.

جزء ۹

۳۳- وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ

- ۱) و ما با اکثر آنها پیمانی نداریم.
- ۲) و آنچه از بیشتر آنها یافتیم، عمل به عهدشان بود.
- ۳) و بیشتر آنها واجد شرایط پیمان با ما نبودند.
- ۴) و برای بیشتر آنها پایبندی به هیچ پیمانی نیافتیم.

۳۴- إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ

- ۱) اگر توبه کنند و بازگردند (گناهان) گذشته‌شان بخشیده خواهد شد.
- ۲) چنانچه از گذشته خود پشیمان شوند هرآنچه در گذشته انجام داده‌اند، بخشیده می‌شود.
- ۳) اگر از دشمنی دست بردارند (گناهان) گذشته آن‌ها را می‌بخشد.
- ۴) چنانچه از مخالفت بازایستند، (و ایمان آورند) گذشته آن‌ها بخشوده خواهد شد.

۳۵- فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَاللَّمَءَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ

- ۱) سپس طوفان و آفات گیاهی و ملخ و قورباغه‌ها و خون را -که نشانه‌هایی از هم جدا بودند- بر آنها فرستادیم.
- ۲) سپس طوفان و قورباغه‌ها و آفت گیاهی و ملخ و خون را -که نشانه‌هایی مشروح و کامل بودند- بر آنها فرستادیم.
- ۳) سپس طوفان و ملخ و آفت گیاهی و قورباغه‌ها و خون را -که نشانه‌هایی از هم جدا بودند- بر آنها فرستادیم.
- ۴) سپس طوفان و ملخ و قورباغه‌ها و آفات گیاهی و خون را -که نشانه‌هایی مشروح و کامل بودند- بر آنها فرستادیم.

۳۶- لِيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

- ۱) در روز قیامت، کسی را که همواره آنها را در عذاب سختی قرار می‌دهد، با ذلت محشور خواهد کرد.
- ۲) تا روز قیامت، هر کسی را که به آنها آزار می‌رساند، برانگیخته و به عذاب سختی گرفتار سازد.
- ۳) روز قیامت ملائکه‌ای برانگیخته شوند و کسانی را که مرتکب آزار و اذیت شدند، به سختی عذاب کنند.
- ۴) تا روز قیامت، کسی را بر آنها مسلط خواهد ساخت که همواره آنها را در عذاب سختی قرار دهد.

جزء ۱۰

۳۷- فَاِمَا تَتَّقُوْنَ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدْ بِهِنَّ مَن خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكَرُوْنَ

- (۱) اگر آنها را در (میدان) جنگ بیابی، آن چنان به آنها حمله کن که گروه‌هایی که پشت سر آنها هستند، پراکنده شوند؛ شاید متذکر گردند.
- (۲) اگر با آنها در (میدان) جنگ مواجه شوی، آن چنان آنها را پراکنده کن که شاید کسانی که پشت سر آنها هستند، متذکر گردند.
- (۳) اگر به آنها در (میدان) جنگ دست یافتی، آن چنان آنها را به عقب (جبهه) بران که دیگر جرأت حمله نکنند؛ شاید متذکر گردند.
- (۴) اگر بر آنها در (میدان) جنگ پیروزی شوی، آنها را چنان طرد کن تا کسانی که بعد از آنها می‌خواهند حمله کنند، از آن متذکر گردند.

۳۸- يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

- (۱) ای پیامبر! حمایت خداوند برای تو و برای مؤمنانی که از تو پیروی می‌کنند، کافی است.
- (۲) ای پیامبر! خداوند و مؤمنانی که از تو پیروی می‌کنند، برای (حمایت) تو کافی است.
- (۳) ای پیامبر! خداوند، تو و مؤمنانی را که از تو پیروی می‌کنند، حسابرسی می‌کند.
- (۴) ای پیامبر! پاداش تو نزد خداوند است و مؤمنانی که از تو پیروی می‌کنند، یاری‌گر تو هستند.

۳۹- يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ

- (۱) منافقان از آن بیم دارند که سوره‌ای بر ضد آنان نازل گردد و به آنها از (اسرار) درون قلبشان خبر دهد.
- (۲) منافقان به یکدیگر هشدار می‌دهند که سوره‌ای بر مؤمنان نازل می‌شود و درون آنها را آشکار می‌کند.
- (۳) منافقان همیشه در رویارویی با مؤمنان احتیاط می‌کنند تا اینکه سوره‌ای نازل شود و مردم را از (اسرار) درونشان آگاه سازد.
- (۴) (مؤمنان) از رفتار منافقان آگاه نیستند تا اینکه سوره‌ای بر آنها نازل شود و به آنها (اسرار) درونشان را نشان دهد.

۴۰- فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ

- (۱) مقصران، از حرکت نکردن مخالفان رسول خدا، خوشحال شدند.
- (۲) تخلف کنندگان از مخالفت با رسول خدا (و کناره‌گیری از جهاد) خوشحال شدند.
- (۳) بازنشستگان از جهاد، با نشستن خود، با رسول خدا دچار اختلاف شدند.
- (۴) پناه‌جویان، از تنها گذاشتن رسول خدا و نجنبیدن، خوشحال شدند.

جزء ۱۱

۴۱- هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ

- (۱) در آن زمان، گذشته هر کس در دنیا، آشکار می‌شود.
- (۲) در آن زمان، هر کس به اعمال زشت خود، مجازات می‌شود.
- (۳) در آن جا، هر کس عملی را که قبلاً انجام داده است، می‌آزماید.
- (۴) در آن جا، هر کس هر چه را در گذشته کسب کرده، مشاهده می‌کند.

۴۲- بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعَلَمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ

- ۱) بلکه چیزی را تکذیب کردند که آگاهی از آن نداشتند، و هنوز واقعیتش بر آنان روشن نشده بود.
- ۲) بلکه با چیزی که علم آن را نمی دانستند، تکذیب کردند در حالی که تأویل آن را (هم) نمی دانستند.
- ۳) بلکه علمی را تکذیب کردند که به آن احاطه نداشتند و اصل آن را در نخواهند یافت.
- ۴) بلکه احاطه خود به علم او و (همچنین) تأویلی را که براساس آن علم است، تکذیب کردند.

۴۳- وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

- ۱) آنها که بر خدا افترا می بندند، درباره (مجازات) روز رستاخیز، چه گمان دارند؟
- ۲) آنچه افترا زندگان به خدا درباره قیامت، گمان دارند، دروغ است.
- ۳) در روز رستاخیز، آنها که بر خدا افترا می بندند، (بعد از دیدن حقیقت) چه باوری دارند؟
- ۴) کسانی که بر خدا افترا می بندند، روز رستاخیز را باور ندارند.

۴۴- أَلَا إِنَّهُمْ يَنْتُونَ صدورهم لِيَسْتَحْفُوا مِنْهُ

- ۱) آگاه باشید، آنها سینه ها (و روی خود را) به نشانه اعراض برمی گردانند تا او [پیامبر] را تحقیر کنند.
- ۲) آگاه باشید، آنها سینه های خود را (از روی تکبر) ستر می کنند تا او [پیامبر] را از خود بترسانند.
- ۳) آگاه باشید، آنها سینه هاشان را (از تکبر) پر می کنند لذا (سخنان) او [پیامبر] در آنها کارگر نمی افتد.
- ۴) آگاه باشید، آنها (برای نجوا) سینه هاشان را در کنار هم قرار می دهند، تا خود (و سخنان خویش) را از او [پیامبر] پنهان دارند.

جزء ۱۲

۴۵- مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا

- ۱) هیچ جنبنده ای نیست مگر این که در مقابل او ذلیل و خاضع است.
- ۲) هر جنبنده ای در قبضه قدرت اوست.
- ۳) هیچ جنبنده ای نیست مگر این که او آن را هدایت می کند.
- ۴) هیچ جنبنده ای نیست مگر این که او حافظ آن در برابر حوادث است.

۴۶- وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا

- ۱) و نمی گویم خیر خدا به کسانی که چشم های شما برایشان گریان است، به آنها نخواهد رسید.
- ۲) و نمی گویم کسانی که چشم های شما به آنها خیره گشته و خدا چیزی به آنها نخواهد داد، نیکو هستند.
- ۳) من چیزی نمی گویم، اما چشم های شما به دنبال کسانی است که خداوند به آنها خیری نخواهد داد.
- ۴) و نمی گویم کسانی که در نظر شما خوار می آیند، خداوند خیری به آنها نخواهد داد.

۴۷- وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ

- ۱) قطعاً من می خواهم شما را اندرز دهم ولی اندرز من سودی به حال شما ندارد؛ زیرا خدا خواسته شما گمراه شوید.
- ۲) من نمی خواهم شما را اندرز دهم زیرا اندرز من سودی به حال شما نخواهد داشت؛ گرچه خدا نمی خواهد شما را گمراه سازد.
- ۳) من می خواهم اندرز گوترین شخص برای شما باشم اما اندرز من سودی به حال شما نخواهد داشت و خدا نمی خواهد گمراهان را هدایت کند.
- ۴) و هر گاه خدا بخواهد شما را (به خاطر گناهانتان) گمراه سازد، و من بخواهم شما را اندرز دهم، اندرز من سودی به حالتان نخواهد داشت.

سؤالات آزمون مرحله سوم نوزدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک تخصصی به حافظان قرآن کریم (سال ۱۴۰۳)

۴۸- وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا سَلَامًا

- (۱) یکی از فرستادگان ما (یعنی) ابراهیم با بشارت به سوی مردم آمد و آنها به او درود فرستادند.
- (۲) فرستادگان ما [فرشتگان] برای ابراهیم بشارت آوردند؛ گفتند: «سلام!».
- (۳) فرستادگان ما به ابراهیم بشارت دادند (که تو از گزند در امانی) و در سلامت و آرامش باش.
- (۴) فرستادگان ما و همچنین ابراهیم، همواره بشارتی آورده و می‌گفتند (با هدایت)، در سلامت باشید.

جزء ۱۳

۴۹- وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا

- (۱) و پدر و مادر خود را بر تخت نشانند؛ و همگی برای او (در پیشگاه خداوند) به سجده افتادند.
- (۲) و پدر و مادر او بر تخت بالا رفتند و همگی سجده شکر به جا آوردند.
- (۳) و پدر و مادر او بر تخت تکیه زدند و سجده‌کنان فرو افتادند.
- (۴) و پدر و مادر خود را بر فراز تخت برد و به خاطر آنها به سجده افتاد.

۵۰- عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا

- (۱) امیدوارم خداوند مرا به همه آنها ملحق نماید.
- (۲) امیدوارم خداوند همه آنها را بازگرداند.
- (۳) امید دارم به یاری خدا همه‌شان (به سلامتی) بازگردند.
- (۴) امیدوارم خداوند همه آنها را به من بازگرداند.

۵۱- أَمْ تَتَّبِعُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ

- (۱) آیا چیزی را به او خبر می‌دهید که از وجود آن در روی زمین بی‌خبر است، یا سخنان ظاهری می‌گویید؟!
- (۲) آیا چیزی را به او خبر می‌دهند که آن را در روی زمین نمی‌شناسد و مبهم است، یا به طور آشکار سخن می‌گویند؟!
- (۳) آیا می‌توانید به او چیزی را بفهمانید؟! اما او از آنچه در زمین است بی‌خبر است و سخن آشکار را نمی‌فهمد.
- (۴) آیا اگر به بت‌ها از وجود چیزی در زمین خبر دهید، می‌فهمند و آیا به سخنان ظاهری شما پاسخ می‌دهند؟!

۵۲- مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ

- (۱) در حالی که (در آن روز) گردن‌ها را کشیده، سرها را بالا نگه داشته، حتی پلک چشم‌هایشان (به سبب وحشت) از حرکت بازمی‌ماند.
- (۲) (از ترس) دست‌ها را بسته، بر سرها پرده افکنده، حتی اعضای بدنشان (هم) از حرکت بازمی‌ماند.
- (۳) (از ترس) فریادها بلند، سرها به زیر مانده، حتی انگشتانشان از حرکت بازمی‌ماند.
- (۴) (در آن روز) پوست‌ها سوخته، سرها کوفته شده، حتی زبان‌های آنها از حرکت بازمی‌ماند.

جزء ۱۴

۵۳- كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

- (۱) بدین گونه آن استهزا را در دل بزهکاران راه می دهیم.
(۲) ما اینچنین قرآن را به درون دل های مجرمان راه می دهیم.
(۳) اینچنین ما راه هدایت را در دل مجرمان می گشاییم.
(۴) ما بدین گونه دل های بزهکاران را به گمراهی می کشانیم.

۵۴- وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ

- (۱) و برای شما انواع وسایل زندگی در آن قرار دادیم؛ در حالی که او (خداوند) کسی است که شما نمی توانید به او روزی دهید.
(۲) و در آن برای هرکسی که شما نمی توانید روزی اش را بدهید، انواع وسایل زندگی قرار دادیم.
(۳) و برای شما انواع وسایل زندگی در آن قرار دادیم؛ همچنین برای کسانی که شما نمی توانید به آنها روزی دهید.
(۴) و برای شما انواع وسایل زندگی در آن قرار دادیم، در حالی که شما نمی توانید روزی دهنده کسی باشید.

۵۵- وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ

- (۱) و (اعمال و عذاب) این دو [قوم] در کتابی روشن، ثبت است.
(۲) و (شهرهای ویران شده) این دو [قوم] بر سر راه، آشکار است.
(۳) و این دو [قوم] (برای زندگی آیندگان) عبرتی روشن هستند.
(۴) و این دو [قوم] (در روز قیامت) آشکارا با پیشوای خود، محشور می شوند.

۵۶- وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ

- (۱) برای سوگند خوردن، آبرو و منزلت خود را از دست ندهید.
(۲) سوگندهای بی جا و بیهوده خود را دستاویزی برای عذاب الهی قرار ندهید.
(۳) سوگندهایتان را مایه دست درازی به اموال یکدیگر قرار ندهید.
(۴) سوگندهایتان را وسیله فساد و خیانت در میان خود قرار ندهید.

جزء ۱۵

۵۷- وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ

- (۱) و هر انسانی، شوربختی اش به گردن خودش است.
(۲) و هر انسانی را به عملی ملزم کرده ایم که بر گردن اوست.
(۳) و هر انسانی، اعمالش را بر گردنش آویخته ایم.
(۴) و بخت هر انسانی ملازم اعمالی است که بر گردن دارد.

۵۸- أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَت عَلَيْنَا كِثْفًا

- (۱) یا چنان که ادعا می کنی، آسمان را بر ما تاریک گردانی!
(۲) یا قطعات (سنگ های) آسمان را - آنچنان که می پنداری - بر سر ما فرود آوری.
(۳) یا آسمان را فرو افکنی و گمان کنی که بر ما فرود آمده است!
(۴) یا چنان که ادعا می کنی، ابرهای پاره پاره را از آسمان بر ما فرو افکنی!

۵۹- أَوْ يُصْحِحَ مَأْوَاهَا غَوْرًا فَلَنْ نَسْتَطِيعَ لَهُ وَطَلَبًا

- (۱) و یا آب آن، زمین را سیراب کند، در نتیجه خواسته دیگری نخواهی داشت.
(۲) و یا آب آن، طغیان کند (و تو در شرف غرق شدن باشی)، نمی توانی کسی را به کمک بخوایی.
(۳) و یا آب آن، خشک شود و باغ از بین برود، دیگر هرگز نمی توانی از باغ بهره برداری کنی.
(۴) و یا آب آن، در زمین فرو رود، آن گونه که هرگز نتوانی به آن دست یابی.

سؤالات آزمون مرحله سوم نوزدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک تخصصی به حافظان قرآن کریم (سال ۱۴۰۳)

۶۰- فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَتْنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا

- ۱) هنگامی که از آن جا برگشتند، (موسی) به غلامش گفت: «توشه ما را بیاور تا از بهره‌ای که در این سفر بردیم، استفاده کنیم!»
- ۲) هنگامی که از آن جا گذشتند، (موسی) به یار همسفرش گفت: «غذای ما را بیاور، که سخت از این سفر خسته شده‌ایم!»
- ۳) هنگامی که به مقصدشان رسیدند، (موسی) به فرزندش گفت: «جهاز ما را بیاور تا توشه‌مان را از این سفر برگیریم!»
- ۴) هنگامی که شروع به حرکت کردند، (موسی) به همراهش گفت: «سلاحمان را بیاور که قطعاً در این سفر با دشمن مواجه خواهیم شد!»

جزء ۱۶

۶۱- وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا

- ۱) و ما دستور آسانی به او خواهیم داد.
- ۲) و ما به او خواهیم گفت که کار ما آسان است.
- ۳) و ما برای او سرنوشتی آسان معین خواهیم کرد.
- ۴) و ما به او از موضوعی آسان، خبر خواهیم داد.

۶۲- وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَبَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا

- ۱) و آنچه درباره مریم در کتاب نوشته شده را یاد کن، آن هنگام که به سوی قومش در ناحیه شرقی حرکت کرد.
- ۲) و کتاب مریم را به یاد آور، آن هنگام که از بستگانش در ناحیه شرقی، کناره‌گیری کرد.
- ۳) و در این کتاب، مریم را یاد کن، آن هنگام که از خانواده‌اش جدا شد، و در ناحیه شرقی قرار گرفت.
- ۴) و مریم را در این کتاب یادآوری کن، آن هنگام که از کسان خود به سوی ناحیه‌ای شرقی رانده شد.

۶۳- وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا

- ۱) ما او را از طرف راست (کوه) طور فراخواندیم؛ و نجوانان او را (به خود) نزدیک ساختیم.
- ۲) ما او را از طرف (کوه) با برکت طور ندا دادیم؛ و او را از برگزیدگان و خاصان (خود) قرار دادیم.
- ۳) ما او را از طرف ایمن (کوه) طور صدا کردیم؛ و خواسته او را اجابت کرده و او را (به خود) نزدیک ساختیم.
- ۴) ما او را از طرف (کوه) عظیم طور مورد خطاب قرار دادیم؛ و در حالی که او را نجات دادیم، (به خود) نزدیک کردیم.

۶۴- فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ

- ۱) روش تو در زندگی دنیا این است که (هر کس از تو درخواستی کند) بگویی «من نسبتی با تو ندارم!».
- ۲) خواست تو در زندگی دنیا این است که بگویی «دچار هیچ گرفتاری و ناراحتی نشدم!».
- ۳) بهره تو در زندگی دنیا این است که (هر کس با تو نزدیک شود) بگویی «با من تماس نگیر!».
- ۴) کیفر تو در زندگی دنیا این است که بگویی «هیچ خیری در دنیا به من نرسیده!».

جزء ۱۷

۶۵- وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِينَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ

- ۱) و به سوی نعمت‌هایی که تلف کردید و مسکن‌هایی که رها کردید بازگردید! شاید از شما درخواست شود گذشته‌تان را اصلاح کنید.
- ۲) و به سوی زندگی مرفه‌ی که از ثروتمندان گرفتید و مسکن‌هایتان، بازگردید! شاید (ثروتمندان) آنچه را به شما دادند، درخواست کنند.
- ۳) و به آنچه در آن اسراف و تبذیر کردید بازگردید! شاید در مورد مسکن‌هایی که در آن زندگی می‌کردید، از شما سؤال شود.
- ۴) و به زندگی پر ناز و نعمت، و به مسکن‌های (پر زرق و برق) خود بازگردید! شاید (سائلان بیایند و) از شما تقاضا کنند.

۶۶- يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِّيلِ لِكُتُبٍ

- ۱) روزی که (طبقات) آسمان را همچون صفحات کتاب به هم می‌دوزیم.
- ۲) در آن روز که آسمان را چون طوماری در هم می‌پیچیم.
- ۳) در آن روز که رخدادهای آسمان را به شکل مکتوب ثبت می‌کنیم.
- ۴) روزی که (اجزای) آسمان را همانند کاغذهای کتاب، از هم جدا می‌کنیم.

۶۷- وَهَدُّوْا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهَدُّوْا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

- ۱) و به سوی سخنان پاکیزه هدایت شوید و به راه خداوند شایسته ستایش، رهنمون گردید.
- ۲) و به سوی سخنان پاکیزه هدایت می‌شوند و به راه شایسته و پسندیده، راهنمایی می‌گردند.
- ۳) و به سوی سخنان پاکیزه هدایت می‌شوند و به راه خداوند شایسته ستایش، راهنمایی می‌گردند.
- ۴) و به سوی سخنان پاکیزه هدایت شوید و به راه شایسته و پسندیده الهی، راهنمایی گردید.

۶۸- فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

- ۱) از پلیدی دوگانه‌پرستی اجتناب کنید و از سخن دورغ بپرهیزید.
- ۲) از پلیدی بت‌ها اجتناب کنید و از سخن باطل بپرهیزید.
- ۳) از پلیدی‌های شرک اجتناب کنید و از سخن (گفتن) اضافی بپرهیزید.
- ۴) پلیدی از شرکای خدا است؛ از آن و از سخن بیهوده بپرهیزید.

جزء ۱۸

۶۹- قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِيُصْبِحَنَّ نَادِمِينَ

- ۱) گفت: به جز (گروه) اندکی، از کار خود پشیمان می‌شوند.
- ۲) (خداوند) فرمود: از اعمال اندک خود پشیمان خواهند شد.
- ۳) گفت: صبحگاهان، در زمان و مکان نزدیکی، پشیمان خواهند بود.
- ۴) (خداوند) فرمود: به‌زودی پشیمان خواهند شد.

۷۰- قُلُوْهُمْ وَحَلَّةٌ اَنْهُمْ اِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

- ۱) از اینکه سرانجام به‌سوی پروردگارشان بازمی‌گردند، دل‌هایشان ترسان است.
- ۲) دل‌هایشان مضطرب است چراکه سرانجام به‌سوی پروردگارشان برگردانده می‌شوند.
- ۳) دل‌هایشان هراسناک بود درحالی که سرانجام به‌سوی پروردگارشان بازگردیدند.
- ۴) دل‌هایشان مضطرب است؛ قطعاً سرانجام به‌سوی پروردگارشان باز می‌گردند.

۷۱- قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا

- (۱) خداوند به کسانی از شما که در پوشش یکدیگر در میان مؤمنان نفوذ می‌کنند، آگاه است.
- (۲) خداوند کسانی از شما را که پشت سر دیگران پنهان می‌شوند و یکی پس از دیگری فرار می‌کنند، می‌داند.
- (۳) خداوند در حالی که در کمین است، کسانی از شما را که برای کافران، جاسوسی می‌کنند، می‌شناسد.
- (۴) خداوند به خوبی می‌داند برخی از شما کسانی هستید که منتظرند از وظیفه‌ای که برعهده دارند، شانه خالی کنند.

۷۲- وَإِذَا الْقَوْمُ مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا

- (۱) و هنگامی که همگی آنان در جایی تنگ در کنار یکدیگر قرار گیرند، آنجا برای یکدیگر هلاکت می‌طلبند.
- (۲) و هنگامی که در جایی تنگ جمع شوند درحالی که دست‌هایشان به گردن بسته شده است، ناله‌کنان می‌گویند هلاک شدیم.
- (۳) و هنگامی که در جایی تنگ به یکدیگر برخورد کنند در حالی که پاهایشان به هم پیچیده شده، مرگ خود را آرزو می‌کنند.
- (۴) و هنگامی که در جای تنگ و محدودی از آن افکنده شوند در حالی که در غل و زنجیرند، فریاد واویلا می‌کنند.

جزء ۱۹

۷۳- ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا

- (۱) سپس آن را از سمت چپ به سوی خود می‌کشیم.
- (۲) سپس هیچ زحمتی آن را گردهم می‌آوریم.
- (۳) سپس آنان را به آهستگی به سوی خود دعوت می‌کنیم.
- (۴) سپس آن را آهسته به سوی خود جمع می‌کنیم.

۷۴- وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

- (۱) و برای من در میان امت‌های آینده، نام نیکی قرار ده.
- (۲) و زبانم را در برابر دیگران، زبانی صادق (و راستگو) قرار ده.
- (۳) و برای من (پادشاه هدایت‌گری ام را)، راستگویی آیندگان قرار ده.
- (۴) و (امتم را) برای من، صاحب آوازه‌ای نیکو در میان متأخران قرار ده.

۷۵- وَتَنَجُّنَّوْنَ مِنَ الْجِبَالِ يُّيُوتًا فَارِهِينَ

- (۱) و در حالی که سرمست و خوشحال هستید، از کوه‌ها خانه‌هایی بنا می‌کنید.
- (۲) و خانه‌های خود را در کوه‌ها قرار می‌دهید تا از عذاب الهی در امان باشید.
- (۳) و از کوه‌ها، خانه‌هایی می‌تراشید و در آن به عیش و نوش می‌پردازید.
- (۴) خانه‌های خود را مانند کوه‌ها استوار می‌کنید و در آن به گناه مشغول می‌شوید.

۷۶- وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا

- (۱) و آن را به خاطر ظلم و سرکشی انکار کردند در حالی که در دل، حقیقت را طلب می‌کردند.
- (۲) و از این جهت آن را انکار کردند که در دل، به ظلم و سرکشی خود ایمان و یقین داشتند.
- (۳) و آن را از روی ظلم و سرکشی انکار کردند، در حالی که در دل به آن یقین داشتند.
- (۴) و آن را انکار کردند با این که مطمئن بودند که نفسشان دچار ظلم و سرکشی است.

جزء ۲۰

۷۷- بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ

- (۱) علم آنها [راهبان] درباره آخرت کامل و دقیق است.
(۲) آنها [مشرکان] اطلاع صحیحی درباره آخرت ندارند.
(۳) دانش آنها [مشرکان] در قیامت کامل و صحیح خواهد شد.
(۴) مگر اینکه آگاهی آنها [راهبان] در آخرت به کمال برسد.

۷۸- وَيَوْمَ نَحْشُرُ مَنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكْذِبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ

- (۱) روزی که ما از هر امتی، گروهی را از کسانی که آیات ما را تکذیب می‌کردند، محشور می‌کنیم و آنها را نگه می‌داریم تا به یکدیگر ملحق شوند.
(۲) سرانجام روزی ما هر امتی را گروه گروه محشور می‌کنیم و کسانی که آیات ما را تکذیب می‌کردند، از ورود به بهشت باز داشته می‌شوند.
(۳) روزی که ما در هر امتی، از کسانی که آیات ما را تکذیب می‌کردند، گروهی را جمع می‌کنیم و آنها در بخش‌های مختلف جهنم، پخش می‌شوند.
(۴) و (آن) روز، همه امت‌هایی را که محشور می‌کنیم و همه کسانی را که آیات ما را تکذیب می‌کردند، در دسته‌جانی پراکنده می‌سازیم.

۷۹- وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ

- (۱) تو در مغرب‌زمین نبودی، هنگامی که ما نجات موسی از فرعون را حتمی کردیم.
(۲) تو در قسمت غرب نبودی، هنگامی که ما سحر ساحران را در برابر موسی باطل کردیم.
(۳) تو در کرانه غربی نبودی، هنگامی که ما (کار فرعون را) برای موسی تمام کردیم.
(۴) تو در جانب غربی نبودی، هنگامی که ما فرمان (نبوت) را به موسی دادیم.

۸۰- وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ

- (۱) و آنچه خدا به تو داده را بطلب و مواظب سرای آخرت (خود) باش.
(۲) و به آنچه خدا به تو داده، امید داشته باش و سرای آخرت را بطلب.
(۳) در حالی که خدا به تو نعمت‌های فراوان داده، از آخرت برحذر باش.
(۴) و در آنچه خدا به تو داده، سرای آخرت را بطلب.

جزء ۲۱

۸۱- بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ

- (۱) بلکه آن آیات، در سینه‌های صاحبان علم، به روشنی قرار دارد.
(۲) اما این آیات، در سینه عالمان روشن ضمیر است.
(۳) ولی این آیات روشنی است که در سینه کسانی که دانش به آنها داده شده، جای دارد.
(۴) اما این آیات، قلوب علم‌آموزان را روشن کرده است.

۸۲- أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ

- (۱) آیا ما برای انسان قدرت و تسلطی قرار دادیم که از آنچه شریک قرار داده، سخن بگوید؟
(۲) آیا ما دلیلی بر آنان فرستادیم که از آنچه همتای خدا قرار می‌دهند سخن می‌گوید؟
(۳) آیا ما قدرتی برای آنچه شریک قرار دادند، ایجاد کردیم تا سخن بگوید؟
(۴) آیا نشانه‌ای قطعی دارید که سخن مشرکان نادرست است؟

سؤالات آزمون مرحله سوم نوزدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک تخصصی به حافظان قرآن کریم (سال ۱۴۰۳)

۸۳- تُرِ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

- ۱) سپس به ناگاه شما را (در قیامت) از زمین فراخواند، آنگاه همه شما را خارج می‌سازد.
- ۲) سپس هنگامی که شما را (در قیامت) از زمین فراخواند، ناگهان همه شما خارج می‌شوید.
- ۳) سپس هنگامی که شما (در قیامت) فراخوانده شوید، شما ناگهان از زمین خارج می‌شوید.
- ۴) سپس شما را در حالی که در زمین هستید، به ناگاه (در قیامت) فراخواند و ناگهان همه خارج می‌شوید.

۸۴- وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا

- ۱) و خداوند کافران را به خاطر خشم و کینه‌شان، از رسیدن به نیکی و خیر بازداشت.
- ۲) خدا خشم کافران را این گونه پاسخ داد که آنها به خشنودی و رضایت نرسند.
- ۳) و خدا کافران را با دلی پر از خشم بازگرداند بی آن که نتیجه‌ای از کار خود گرفته باشند.
- ۴) خداوند اعمال کافران را نپذیرفت لذا آنها از این که به نیکی نرسیدند، خشمگین شدند.

جزء ۲۲

۸۵- لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ

- ۱) اگر منافقان و بیماردلان و آنها که اخبار دروغ و شایعات بی اساس در مدینه پخش می‌کنند، دست بر ندارند؛ تو را بر ضد آنان می‌شورانیم.
- ۲) اگر منافقان بیماردل و یاهوسرایان، در مدینه بمانند، تو را به نبرد با آنان فرامی‌خوانیم.
- ۳) اگر منافقان و بیماردلان ترسو در مدینه از کار خویش دست نکشند، قطعاً از تو در برابر آنها حمایت می‌کنیم.
- ۴) اگر دسیسه‌های منافقان و بیماردلان و دروغ‌گویان ترسو، در مدینه به نهایت نمی‌رسند، تو را بر ضد آنها بر نمی‌انگیختیم.

۸۶- أِنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِرْ فِي السَّرِّدِ

- ۱) کارهای نیک انجام و در عبادت کردن، اندازه نگه دار.
- ۲) زره‌های کامل و فراخ بساز و حلقه‌ها را به اندازه و متناسب کن.
- ۳) برای نعمت‌ها، شکرگزاری کن و به اندازه انفاق کن.
- ۴) پوستین‌های محکم بدوز و آستین را درست اندازه‌گیری کن.

۸۷- يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَمَثَائِلٍ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ

آنها هر چه سلیمان می‌خواست از برایش می‌ساختند:

- ۱) معبدها، تمثال‌ها، دیگ‌های بزرگ همانند حوض‌ها و ظروف بزرگ غذا.
- ۲) سلاح‌ها، مجسمه‌ها، دیگ‌های بزرگ همانند حوض‌ها و ظروف ثابت.
- ۳) سلاح‌ها، مجسمه‌ها، ظروف بزرگ غذا همانند حوض‌ها و دیگ‌های جوشان.
- ۴) معبدها، تمثال‌ها، ظروف بزرگ غذا همانند حوض‌ها و دیگ‌های ثابت.

۸۸- فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ

- ۱) پس خودت را به خاطر حسرت‌هایی که بر آنان می‌خوری، از بین نبر.
- ۲) پس جانت به خاطر شدت تأسف بر آنان از دست نرود.
- ۳) پس نباید نفس تو در حسرت‌هایی که دارند، همراه آنان نابود شود.
- ۴) تأسف‌هایی که تو بر آنها می‌خوری، نفس و توجه تو را به آنها مشغول نکند.

جزء ۲۳

۸۹- لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ

- (۱) نه خورشید را سزاست که ماه به او برسد و نه شب بر روز پیشی گیرد.
(۲) نه خورشید را سزاست که به ماه رسد و نه شب، روز را پیش می‌راند.
(۳) نه خورشید را سزاست که ماه به او برسد و نه شب، روز را پیش می‌راند.
(۴) نه خورشید را سزاست که به ماه رسد و نه شب بر روز پیشی می‌گیرد.

۹۰- إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ * فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ

- (۱) چرا که آنها پدران خود را گمراه یافتند، با این حال به سرعت بدنبال آنان کشانده می‌شوند.
(۲) چرا که آنها پدران گمراه خود را ترک کردند، بنابراین از تقلید آنها دور می‌شوند.
(۳) آنها پدران خود را به گمراهی کشانند، پس آنها دیگر راه گذشتگان خود را نمی‌پیمایند.
(۴) پدران آنها با گمراهان هم‌نشین بودند، به همین علت، آنها نیز به راه گمراهان کشیده شدند.

۹۱- جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ

- (۱) این لشکر، آنجا از احزاب شکست خورده است.
(۲) این سپاه بزرگ، تنها چیزی کوچک از احزاب بودند که شکست خوردند.
(۳) اینها، لشکر کوچک شکست‌خورده‌ای از احزابند.
(۴) اینها، سپاهیان (الهی) هستند که از احزاب شکست نخواهند خورد.

۹۲- ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ

- (۱) خداوند مثل مردی را زده است که شریکانی بدخلق دارد و پیوسته با او مشاجره می‌کنند و مردی که با مرد دیگری سازش و مصالحه دارد.
(۲) خداوند مثالی زده است: مردی را که مملوک شریکانی است که درباره او پیوسته با هم نزاع دارند و مردی که تنها تسلیم یک نفر است.
(۳) خداوند مثل مردی را زده است که معبودانی در برابر او (خدا) قرار داده است که همواره با یکدیگر در تعارضند و مردی که (به دستورات) مردی الهی ایمان آورده.
(۴) خداوند مثالی زده است: مردی که با شریکانی ناسازگار معامله می‌کند و هرکدام او را به سویی می‌کشند و مردی که تنها با یک نفر معامله می‌کند.

جزء ۲۴

۹۳- اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا

- (۱) خداوند ارواح را به هنگام مرگ قبض می‌کند و ارواحی را که نمرده‌اند نیز به هنگام خواب می‌گیرد.
(۲) خداوند نفوس را هنگام مرگ دریافت می‌کند (اما) کسی که در خواب است، هنوز نمرده است.
(۳) خداوند جان مردم را هنگام مرگشان می‌ستاند و نفوسی را که نمرده‌اند، در خواب نگه می‌دارد.
(۴) خداوند هنگام مرگ، انسان‌ها را از جسم رها می‌کند، و ارواح زندگان در خواب بالا می‌روند.

۹۴- ذُلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ

- (۱) کفر ورزیدید در حالی که به پرستش خداوند یگانه فراخوانده شدید.
(۲) آن، دلیل این است که وقتی خداوند پذیرای شما شد، یکپارچه کفر ورزیدید.
(۳) این، شما بودید که هنگام دعوت شدن به سوی خداوند، انکار می‌کردید.
(۴) این به خاطر آن است که وقتی خداوند به یگانگی خوانده می‌شد، انکار می‌کردید.

۹۵- مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

- ۱) کسی که (در آخرت) دچار عذاب شود، خوار می‌شود و (این همان) عذاب فراگیری است که بر او وارد می‌گردد.
- ۲) چه کسی عذاب خوارکننده‌ای (در دنیا) به سراغش می‌آید و (سپس) عذابی جاودان (در آخرت) بر او وارد می‌گردد؟
- ۳) اگر کسی (در دنیا) به عذاب خوارکننده گرفتار شود، (بخشیده نخواهد شد) و (در آخرت) عذابی پایدار او را احاطه می‌کند؟
- ۴) چه کسی (می‌تواند) از عذاب خوارکننده درآید درحالی که دچار عذابی گسترده و همه‌جانبه شده است؟

۹۶- يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

- ۱) روح هرکس از بندگانش را که بخواهد، به ملاقاتشان می‌برد.
- ۲) امرش (در وحی) را به روح هرکس از بندگان که بخواهد می‌افکند.
- ۳) روح (وحی الهی) را به فرمانش بر هرکس از بندگانش که بخواهد، القاء می‌کند.
- ۴) روح (مقدس) را از کارش درمورد هرکس از بندگانش که بخواهد، آگاه می‌سازد.

جزء ۲۵

۹۷- أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ

- ۱) آیا برای آنان شریکانی هست که از دین، برخی از آنچه را خداوند اجازه نداده، مقرر داشته‌اند؟
- ۲) یا شرکایی برای آنها وجود دارد که دینی را آغاز کرده‌اند که خداوند، آن را اجازه نداده است!
- ۳) آیا همتیانی برای آنها وجود دارد که از دین، شریعتی را بنا نهاده‌اند که خداوند، آن را قبول نکرده؟
- ۴) آیا معبودانی دارند که بی‌اذن خداوند، آیینی برای آنها ساخته‌اند؟

۹۸- وَلَمِنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ

- ۱) و کسی که بعد از ظلم کردن یاری طلبد، حقی در یاری او نیست.
- ۲) و کسی که چون ستمی بر او واقع شود (از خود دفاع کند و) یاری طلبد، هیچ ایرادی بر او نیست.
- ۳) و هرکس که ظالم را بعد ظلمش یاری دهد، نباید او را برای عملش آزاد گذاشت.
- ۴) و هرکس که مظلوم را بعد از اینکه مورد ظلم قرار گرفت، یاری دهد، نباید نکوهش شود.

۹۹- فَلَمَّا عَسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

- ۱) اما هنگامی که ما را به خشم آوردند، آنان را مجازات کرده و همه را غرق کردیم.
- ۲) هنگامی که ما را وا داشتند که از آنها انتقام بگیریم، همه آنها را غرق کردیم.
- ۳) هنگامی که موعد انتقام ما از آنها رسید، تأسف نخوردیم و همه را غرق کردیم.
- ۴) هنگامی که بر (نافرمانی) ما شتاب گرفتند، از آنها انتقام گرفتیم و همه آنها را غرق کردیم.

۱۰۰- اَمْرٌ اَبْرَمُوا اَمْرًا فَاَتَا مَبْرَمُونَ

- ۱) چون آنها در ظلم کردن به مردم اصرار کردند؛ آیا ما نیز (در مجازات آنها) قاطع باشیم؟
- ۲) چون آنها در برابر حق دشمنی کردند؛ ما نیز (در این باره) با آنها دشمنی می‌کنیم.
- ۳) بلکه آنها تصمیم محکم بر توطئه گرفتند؛ ما نیز اراده محکمی (درباره آنها) داریم.
- ۴) بلکه آنها در پذیرش حق کراهت داشتند؛ ما نیز (در بردن آنها به بهشت) بی‌میلیم.

جزء ۲۶

۱۰۱- فَلَمَّا رَاوَهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ اَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمَطِّرُنَا

- ۱) هنگامی که آفتی را دیدند که به سوی زمین‌ها و مزارع می‌آید و آن را از بین می‌برد، (ترسیدند) و گفتند: این آفت (عذابی) است که از آسمان بر ما فرود آمده است.
- ۲) هنگامی که آن (عذاب الهی) را به صورت ابر گسترده‌ای دیدند که بسوی دره‌ها و آبگیرهای آنان در حرکت است، (خوشحال شدند) گفتند: این ابری است که بر ما می‌بارد.
- ۳) هنگامی که کاروان تجارتي را دیدند که کالاهایی را برای سرزمین آنها آورده است، به استقبال آن رفتند و گفتند: این رزقی است که از آسمان برای ما آمده است.
- ۴) هنگامی که دیدند زمین فرو نشسته و این فرو نشست، به خانه‌های آنها خواهد رسید، گفتند: این امر به جهت باران‌هایی بوده که بر ما باریده است.

۱۰۲- وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَاَصْلَ اَعْمَالِهِمْ

- ۱) و کسانی که کافر شدند، جهنم برای آنهاست و اعمالشان را (نجات‌بخش) نمی‌یابند.
- ۲) و کسانی که کافر شدند، شرم بر آنان! و (خداوند) اعمالشان را تباه کرد.
- ۳) و کسانی که کافر شدند، لعنت بر آنان! و اعمالشان گم و نابود است.
- ۴) و کسانی که کافر شدند، مرگ بر آنان! و اعمالشان نابود باد.

۱۰۳- قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ

- ۱) ما می‌دانیم چه چیزی از زندگی آنان در زمین کاسته می‌شود.
- ۲) ما چیزهایی را که از زمین کاسته می‌شود، می‌دانیم.
- ۳) ما می‌دانیم آنچه از زمین از بدن آنها می‌کاهد.
- ۴) ما کسانی را که از زمین کم می‌شوند، می‌دانیم.

۱۰۴- فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا

- ۱) (و سوگند) به کشتی‌هایی که به آسانی به حرکت درمی‌آیند.
- ۲) (و سوگند) به بادهایی که به آسانی حرکت می‌کنند.
- ۳) (و سوگند) به نه‌رهایی که به آسانی در دشت و کوه جاری هستند.
- ۴) (و سوگند) به فرشتگانی که به آسانی بین زمین و آسمان در حرکت هستند.

جزء ۲۷

۱۰۵- فَقَالُوا اَبَسْرًا مِنَّا وَاَحَدًا نَتَّبِعُهُ اِنَّا اِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَّسُعْرٍ

- ۱) و گفتند: آیا ما از بشری از جنس خود پیروی کنیم؟! اگر چنین کنیم در گمراهی و جنون خواهیم بود.
- ۲) و گفتند: آیا از بشری تنها و بی‌یاور پیروی کنیم؟! در این صورت، در گمراهی و زیان خواهیم بود.
- ۳) و گفتند: آیا از بشری از ما که خود را یگانه و بی‌همتا می‌داند، پیروی کنیم؟! اگر چنین کنیم در گمراهی و ساده‌لوحی خواهیم بود.
- ۴) و گفتند: آیا (بت‌های بسیار را رها کرده و) تنها از یک نفر پیروی کنیم؟! مگر گمراه و مجنون باشیم که چنین کنیم.

۱۰۶- وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ

- (۱) و دانه‌هایی که خوشه‌های زیاد و مرتب و گیاهان خوشبو دارند.
- (۲) و دانه‌هایی که همراه با ساقه و برگ‌ها است که به صورت کاه درمی‌آید و گیاهان خوشبو.
- (۳) و دانه‌هایی که همراه با شکوفه‌های زیبا و متراکم، بوی خوش دارند.
- (۴) و دانه‌هایی که با بادهای تند به این سو و آن سو می‌روند و با خود بوی خوش می‌پراکنند.

۱۰۷- وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ

- (۱) و این دو باغ بهشتی، به هم نزدیک و مشرف هستند.
- (۲) و نهرهای آن دو باغ بهشتی، پرآب است.
- (۳) و میوه‌های رسیده آن دو باغ بهشتی نزدیک (و در دسترس) است.
- (۴) و درختان زیبای آن دو باغ بهشتی، متراکم و پوشیده هستند.

۱۰۸- وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ

- (۱) و گفتن دروغ‌های بزرگ بین مردم را رها نمی‌کردند.
- (۲) و بر خوردن مال‌های فراوانی از مردم، مُصر بودند.
- (۳) و بر شکستن سوگندهای عظیم، پافشاری کردند.
- (۴) و همواره بر گناهان بزرگ، اصرار می‌ورزیدند.

جزء ۲۸

۱۰۹- ءَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ مُجُوبِكُمْ صَدَقَاتٍ

- (۱) آیا دوست داشتید که برای نجوا کردن، از دادن صدقات خودداری کنید؟
- (۲) آیا ترسیدید (فقیر شوید) که از دادن صدقات قبل از نجوا، خودداری کردید؟
- (۳) آیا دادن صدقات هنگام نجوا کردن، برای شما گران آمد؟
- (۴) آیا با نجوا کردن بین یکدیگر، از دادن صدقات به نیازمندان طفره رفتید؟

۱۱۰- اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ دِكْرَ اللَّهِ

- (۱) شیطان آنها را فریب داده و یاد خدا را فراموش کردند.
- (۲) شیطان آنها را منحرف کرده و یاد خدا را فراموش کردند.
- (۳) شیطان بر آنان مسلط شده و یاد خدا را از خاطر آنها برده.
- (۴) شیطان بر آنان تاخته و یاد خدا را از خاطر آنها محو ساخته.

۱۱۱- مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَبَنٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ

- (۱) هر درخت با ارزش نخل را قطع کردید یا آن را به حال خود واگذاشتید، همه به فرمان خدا بود.
- (۲) برای جنگیدن راه پیمودید یا دشمن را رها کردید و به جنگ نرفتید، همه را خدا می‌دانست.
- (۳) در انجام هر کاری تصمیم قاطع داشتید و یا آن کار را به حال خود واگذاشتید، به اذن خدا بود.
- (۴) آنچه از بناها را خراب کردید یا آن را ایستاده بر پایه‌هایش رها کردید، همه با اجازه خدا بود.

۱۱۲- وَلَا تَمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفِرِ

- (۱) و هیچگاه به پیمان‌های کافران اعتماد نکنید.
- (۲) و هرگز زنان کافر را در همسری خود نگه ندارید.
- (۳) و خود را با پناه گرفتن در میان کافران، (از حق) بازندارید.
- (۴) و با زنان کافر رفت و آمد نداشته باشید.

جزء ۲۹

۱۱۳- اَمَّنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا

- (۱) آیا کسی که چشم بر صورت دارد ولی همچون افراد نابینا حرکت می‌کند، راه یافته‌تر است یا کسی که بی‌عیب و نقص راه را طی می‌کند؟
- (۲) آیا کسی که بر صورتش پرده‌ای افکنده و حرکت می‌کند، هدایت‌یافته‌تر است یا کسی که با چشمان باز حرکت می‌کند؟
- (۳) آیا کسی که به رو افتاده حرکت می‌کند به هدایت نزدیک‌تر است یا کسی که راست‌قامت گام بر می‌دارد؟
- (۴) آیا کسی که رویش را برگردانده و حرکت می‌کند هدایت‌شده‌تر است یا کسی که به شکل صحیح راه می‌رود؟

۱۱۴- فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا

- (۱) اگر (امروز) کافر شوید، چگونه در روزی که کودکان را پیر می‌گرداند، می‌توانید تقوا بورزید؟
- (۲) در صورت کافر شدن به آن روزی که کودکان را پیر می‌کند، چگونه خود را (از عذاب الهی) دور نگه می‌دارید؟
- (۳) چگونه تقوا پیشه می‌کنید؟ اگر کفر بورزید، روزی در انتظار شماست که کودکان را پیر می‌کند.
- (۴) شما (نیز) اگر کافر شوید، چگونه خود را (از عذاب) روزی که کودکان را پیر می‌کند، برکنار می‌دارید؟

۱۱۵- كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ * فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ

- (۱) گویی گله حیواناتی اهلی هستند که از حیوانی وحشی فرار کرده‌اند.
- (۲) گویی آنها صاحبان گله هستند که گله خود را برای چریدن، رها کرده‌اند.
- (۳) گویی گورخرانی رمیده‌اند که از (مقابل) شیری فرار کرده‌اند.
- (۴) گویی خون‌ریزانی هستند که از گرفتار شدن در مجازات، فرار کرده‌اند.

۱۱۶- وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا

- (۱) و در آن، کوه‌های استوار و بلندی قرار دادیم و آبی گوارا به شما نوشاندیم.
- (۲) کوه‌های استوار و بلندی برای آن پدید آوردیم و آبی گوارا به شما نوشاندیم.
- (۳) کوه‌ها را بر زمین استوار و بلند قرار دادیم و آبی شیرین به شما نوشاندیم.
- (۴) در زمین، کوه‌هایی را استوار و بلند پدید آوردیم و آبی شیرین به شما نوشاندیم.

جزء ۳۰

۱۱۷- ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا

- (۱) آیا آفرینش شما مشکل‌تر است یا آفرینش آسمان که خداوند آن را بنا نهاد؟
- (۲) آیا آفرینش شما زیباتر است یا آفرینش آسمانی که بنا شده است؟
- (۳) آیا آفرینش شما دقیق‌تر است یا آفرینش آسمان که خداوند بنا نهاده است؟
- (۴) آیا آفرینش شما عجیب‌تر است یا آفرینش آسمان بنا شده؟

سؤالات آزمون مرحله سوم نوزدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک تخصصی به حافظان قرآن کریم (سال ۱۴۰۳)

۱۱۸- لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ

- (۱) همه شما، از جایگاه خود به جایگاه دیگری خواهید رفت.
(۲) همه شما، کافران (در جهنم) روی هم انباشته می شوید.
(۳) همه شما، پیوسته از حالی به حال دیگر منتقل می شوید.
(۴) همه شما، در درجات و مراتب مختلف، تقسیم بندی می شوید.

۱۱۹- فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوِّطَ عَذَابٍ

- (۱) پروردگارت عذابی سخت بر آنان نازل کرد.
(۲) به همین سبب، پروردگارت تازیانه عذاب را بر آنان نواخت.
(۳) خداوند طوفان عذاب را بر سر آنان کوبید.
(۴) خداوند سیلی عذاب را بر صورت آنان نواخت.

۱۲۰- وَلَا يُؤْتِقُ وَاثَاقَهُ أَحَدٌ

- (۱) و کسی جز او، وعده خود را عملی نمی سازد.
(۲) کسی نیست مانند او که به عمل به پیمان، امر کند.
(۳) و کسی نیست که بتواند او را در کاری، محدود کند.
(۴) و هیچ کس همچون او، کسی را به بند نمی کشد.

❖ سوالات مفردات قرآن

جزء ۱

۱۲۱- اصل کلمه «صَبَّيْبٍ» در عبارت قرآنی «أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ» چیست؟

- (۱) صیب (۲) صویب (۳) صیوب (۴) صووب

۱۲۲- واژه «اسْتَوَى» در عبارت قرآنی «ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ» به چه معناست؟

- (۱) استقرار یافتن و برقرار شدن
(۲) توجه و قصد و رو کردن
(۳) اعتدال و نظم و ترتیب بخشیدن
(۴) تقدیر و اندازه‌گیری و سنجیدن

جزء ۲

۱۲۳- اصل واژه «النَّسْلُ» به چه معناست؟

- (۱) انفصال از شیء (۲) امتداد شیء (۳) اشتراک در شیء (۴) ارتباط با شیء

۱۲۴- واژه «السَّلَامِ» در عبارت قرآنی «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَآفَّةً» به چه معناست؟

- (۱) سلامتی (۲) صلح و آشتی (۳) تسلیم (۴) نجات

جزء ۳

۱۲۵- کدام گزینه معنای جامع واژه «إِصْرٌ» است؟

- (۱) گناه (۲) سنگینی (۳) حس (۴) پیمان

۱۲۶- واژه «ظَلٌّ» در عبارت قرآنی «فَإِنْ لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَظَلٌّ» به چه معناست؟

- (۱) بیماری خفیف (۲) تپه کوتاه (۳) گناه کوچک (۴) باران خفیف

جزء ۴

۱۲۷- واژه «ءَانَاءٌ» در عبارت قرآنی «يَتْلُونَ ءَايَاتِ اللّٰهِ ءَانَاءَ اللّٰیْلِ» به چه معناست؟

- (۱) ساعات (۲) ابتدا و انتها (۳) ابتدا (۴) انتها

۱۲۸- واژه «بِدَارًا» در عبارت قرآنی «وَلَا تَأْكُلُوْهَا اِسْرَافًا وَّيَدَارًا» به چه معناست؟

- (۱) باعجله (۲) آشکارا (۳) بدون اجازه (۴) مخفیانه

جزء ۵

۱۲۹- واژه «الْحَبْتِ» در اصل به چه معناست؟

- (۱) بی‌ارزش (۲) بی‌فایده (۳) بی‌بنیاد (۴) بی‌شعور

سؤالات آزمون مرحله سوم نوزدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک تخصصی به حافظان قرآن کریم (سال ۱۴۰۳)

۱۳۰- در عبارت قرآنی «يُرِيدُونَ أَنْ يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ»، فعل «يَتَحَاكَمُوا» به چه معناست؟

- (۱) بردن مخاصمه نزد حاکم (۲) حکم کردن (۳) محاکمه کردن (۴) حکم و حاکم قرار دادن

جزء ۶

۱۳۱- واژه «الْمَوْقُودَةَ» به چه معناست؟

(۱) حیوانی که خفه شده باشد. (۲) حیوانی که از بلندی افکنده شود، تا بمیرد.

(۳) حیوانی که زیر کتک مرده باشد. (۴) حیوانی که با شاخ زدن مرده باشد.

۱۳۲- اصل واژه «أَعْرَبْنَا» (غرو) به چه معناست؟

- (۱) الفا کردن (۲) خواندن (۳) چسبیدن (۴) ترغیب

جزء ۷

۱۳۳- اصل واژه «نَجْم» به چه معناست؟

(۱) هدایت و مسیریابی (۲) کثرت و وسعت (۳) روشنی و درخشانی (۴) طلوع و بروز

۱۳۴- ریشه و معنی واژه «يِنَّاوْنَ» در عبارت قرآنی «وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَلَيْهِ» چیست؟

- (۱) نای - ناسپاسی کردن (۲) نای - دور شدن (۳) نیا - ناسپاسی کردن (۴) نیا - دور شدن

جزء ۸

۱۳۵- واژه «يَخْرُصُونَ» در عبارت قرآنی «إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ» به چه معناست؟

(۱) سخن گفتن از روی حدس و تخمین (۲) نقل قول کردن بدون تحقیق و بررسی

(۳) ناسزا گفتن (۴) تهمت زدن

۱۳۶- واژه «الْغَايِر» در آیه «فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَايِرِينَ» به چه معناست؟

- (۱) هلاک شده (۲) بازمانده (۳) کافر (۴) روی گردان

جزء ۹

۱۳۷- واژه «مُتَّبِرٌ» در عبارت قرآنی «إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِرَةٌ مَا هُمْ فِيهِ» به چه معناست؟

(۱) منحرف شده (۲) نابودشونده (۳) از یاد رفته (۴) منسوخ شونده

۱۳۸- واژه «مُتَحَيِّرًا» در عبارت قرآنی «وَمَنْ يُؤْمَرْ يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ إِلَّا مَتَّحِرًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ...» به چه معناست؟

- (۱) پناه‌برنده (۲) حمله کننده (۳) طرفداری کننده (۴) موضع گیرنده

جزء ۱۰

۱۳۹- «الرَّكْبُ» در عبارت قرآنی «وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ» چه نوع کلمه‌ای است؟

- (۱) صفت مشبیه به معنای فاعل
(۲) صفت مشبیه به معنای مفعول
(۳) اسم جمع مکسر
(۴) مصدر به معنای اسم مفرد

۱۴۰- کدام گزینه درباره واژه «اِقْتِرَافٌ» (...أَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا...) صحیح نیست؟

- (۱) معنی استعاری از «اكتساب» است.
(۲) در اصل به معنای کندن پوست درخت یا کندن پوست زخم است.
(۳) در کارهای خوب و بد استفاده می‌شود.
(۴) «قرف» و «اقتراف» در معنی مخالفند.

جزء ۱۱

۱۴۱- ریشه و معنی واژه «هَارٍ» در عبارت قرآنی «...مَنْ أَسَسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرْفٍ هَارٍ» چیست؟

- (۱) هور- ساقط‌شونده
(۲) هیر- ساقط‌شونده
(۳) هری- سرگردان
(۴) هرو - سرگردان

۱۴۲- واژه «رَيْبَةٌ» در عبارت قرآنی «لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رَيْبَةً فِي قُلُوبِهِمْ» به چه معناست؟

- (۱) اختلاف
(۲) انفصال
(۳) اضطراب
(۴) اشتغال

جزء ۱۲

۱۴۳- واژه «اعْتَرَىٰ» در عبارت قرآنی «إِن نَّقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ» به چه معناست؟

- (۱) انتقام گرفتن
(۲) دشنام دادن
(۳) هتک کردن
(۴) رساندن

۱۴۴- اصل واژه «أُمَّةٌ» (آم) به چه معناست؟

- (۱) جنس
(۲) همراهی
(۳) قصد
(۴) نسل

جزء ۱۳

۱۴۵- واژه «تَثْرِيْبٌ» در عبارت قرآنی «قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ» به چه معناست؟

- (۱) گناه
(۲) ملامت
(۳) ذمه
(۴) بدی

۱۴۶- معنای واژه «يَأْسٌ» در کدام گزینه با بقیه متفاوت است؟

- (۱) الْيَوْمَ يَأْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
(۲) أَفَلَمْ يَيَّاسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَىٰ النَّاسَ جَمِيعًا

- (۳) وَلَا تَيَّاسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ
(۴) فَلَمَّا اسْتَيْسَاسُوا مِنْهُ حَلْصُوا نَجِيًّا

جزء ۱۴

۱۴۷- واژه «مَسْنُونٌ» به چه معنایی نیامده است؟

- (۱) چسبیده
(۲) ریخته‌شده
(۳) متغیر
(۴) مصوّر

۱۴۸- اصل واژه «حَفَدَةٌ» (حفد) به چه معناست؟

- (۱) سرعت در عمل و خدمت
(۲) رزق مقدر در آینده
(۳) بردن از جایی به جای دیگر
(۴) توجه به گفتار و رفتار

جزء ۱۵

۱۴۹- واژه «تَرَاوُرٌ» در عبارت قرآنی «وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَرَاوُرَعْنَ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ» به چه معناست؟

- (۱) پدیدار و آشکار
(۲) گسترش
(۳) بالا آمدن
(۴) میل و انحراف

سؤالات آزمون مرحله سوم نوزدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک تخصصی به حافظان قرآن کریم (سال ۱۴۰۳)

۱۵۰- معنی ریشه کدام کلمه با بقیه فرق دارد؟

- (۱) مَهْلِك (۲) مَوْبِق (۳) مُلْتَحِد (۴) مَثْبُور

جزء ۱۶

۱۵۱- واژه «الْمَوَالِي» در عبارت قرآنی «وَأَيُّ خِفْتُ الْمَوَالِي مِنْ وِرَائِي» به چه معناست؟

- (۱) عمو و عموزاده‌ها (۲) فرزندان پدر (۳) غلامان و بردگان (۴) خویشاوندان سببی

۱۵۲- واژه «أَهْسُ» در عبارت قرآنی «هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّوْا عَلَيْهَا وَاهْسُ بِهَا عَلَى غَنَمِي» به چه معناست؟

- (۱) راندن (۲) چراندن (۳) تکان دادن برگ (۴) باز کردن آغل

جزء ۱۷

۱۵۳- اصل واژه «قَرِيَّة» به چه معناست؟ (۱) آباد (۲) جمع (۳) مسطح (۴) زراعت

۱۵۴- اصل واژه «عَمَرَ» به چه معناست؟ (۱) نفوذ یافتن (۲) پوشاندن (۳) متراکم شدن (۴) شکافتن

جزء ۱۸

۱۵۵- واژه «تَنكِصُونَ» در عبارت قرآنی «فَكَفَّتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ» به چه معناست؟

- (۱) پیمان شکنی کردن (۲) وارونه شدن (۳) امتناع کردن (۴) رجوع و برگشتن

۱۵۶- واژه «صَافَاتٍ» در عبارت قرآنی «وَالطَّيْرُ صَافَاتٍ» به چه معناست؟

- (۱) پروازکنندگان (۲) پر بستگان (۳) در یک ردیف (۴) بال‌گشودگان

جزء ۱۹

۱۵۷- واژه «ءَايَةٌ» در آیه «أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيحٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ» به چه معناست؟

- (۱) نشانه (۲) عمارت (۳) مجمع (۴) عبرت

۱۵۸- واژه «مَصَانِعَ» در آیه «وَتَنَزَّجُدُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ» به چه معناست؟

- (۱) گنجینه‌های طلا (۲) ادوات کشاورزی (۳) مأخذهای آب (۴) مرکب‌های راهوار

جزء ۲۰

۱۵۹- ریشه و معنی واژه «تَدُودَانِ» در عبارت قرآنی «وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا امْرَأَتَيْنِ تَدُودَانِ» چیست؟

- (۱) ذید-دفع (۲) ذید-انتظار (۳) ذود-دفع (۴) ذود-انتظار

۱۶۰- واژه «نَادِي» در عبارت قرآنی «وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ» به چه معناست؟

- (۱) مجلس (۲) گفتگو (۳) معبد (۴) کتاب

جزء ۲۱

۱۶۱- واژه «يُحْبَرُونَ» در عبارت قرآنی «فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ» به چه معناست؟

- (۱) شاد می‌شوند (۲) بشارت داده می‌شوند (۳) نجات می‌یابند (۴) مستفیض می‌شوند

۱۶۲- واژه «أَشِحَّة» جمع کدام کلمه است؟

- (۱) شَحِيح (۲) شَاح (۳) شَحَّ (۴) شَحَى

جزء ۲۲

۱۶۳- واژه «التَّنَاوُسُ» در عبارت قرآنی «وَأَلَىٰ هُمُ التَّنَاوُسُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ» به چه معناست؟

- (۱) تجانس (۲) تناول (۳) تدارک (۴) تعامل

۱۶۴- اصل واژه «حَسْرَاتٍ» (حسر) به چه معناست؟

- (۱) نقل و انتقال (۲) قلب و انقلاب (۳) اندوه و غم (۴) کشف و انکشاف

جزء ۲۳

۱۶۵- اگر واژه «مَعِين» اسم مفعول در نظر گرفته شود، ریشه و معنی آن چیست؟

- (۱) معن-جاری (۲) عین-آشکار (۳) معن-آشکار (۴) عین-جاری

۱۶۶- واژه «اِخْتِلَاقٌ» در عبارت قرآنی «إِنَّ هَذَا إِلَّا اِخْتِلَاقٌ» به چه معناست؟

- (۱) کذب (۲) اختلاف (۳) ابتعاد (۴) انشقاق

جزء ۲۴

۱۶۷- در کدام گزینه، کلمه‌ای هم‌معنی واژه «الْحَزِي» آمده است؟

- (۱) وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْهِينَ (۲) فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمُ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ (۳) فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۴) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ

۱۶۸- واژه «يُسْحَبُونَ» در آیه «إِذِ الْأَعْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ» به چه معناست؟

- (۱) گرفتار می‌شوند (۲) بسته می‌شوند (۳) همراه هستند (۴) کشیده می‌شوند

جزء ۲۵

۱۶۹- واژه «دَاحِضَةٌ» در عبارت قرآنی «حُجَّتْهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ» به چه معناست؟

- (۱) مخدوش (۲) مذموم (۳) باطل (۴) فاسد

۱۷۰- واژه «رَهَوًا» در آیه «وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهَوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُعْرِفُونَ» به چه معناست؟

- (۱) گشوده (۲) ساکن (۳) بی‌توجه (۴) سریع

جزء ۲۶

۱۷۱- هم‌معنای عبارت «لَا يَلْتَكُمُ» در عبارت قرآنی «وَأَنْ تَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلْتَكُمُ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا» در کدام گزینه آمده است؟

- (۱) أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ
 (۲) وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكَكُمْ أَعْمَالَكُمْ
 (۳) لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُجِطُّ أَعْمَالَهُمْ
 (۴) وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ

۱۷۲- واژه «تُعَزِّرُوا» در عبارت قرآنی «وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا» به چه معناست؟

- (۱) توافق کردن (۲) مشورت کردن (۳) اطاعت کردن (۴) یاری کردن

جزء ۲۷

۱۷۳- اصل واژه «حَاصِبٌ» (حصب) به چه معناست؟

- (۱) شدت یافتن درد (۲) حرکت کردن چهارپا (۳) انداختن سنگریزه (۴) ازاله کثیفی

۱۷۴- واژه «نُذِرٌ» در دو آیه «كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ» و «كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ» به ترتیب چه معنا است؟

- (۱) انذار من - انذارکنندگان من (۲) انذار من - انذار من
 (۳) انذارکنندگان - انذار (۴) انذارکنندگان من - انذارکنندگان من

جزء ۲۸

۱۷۵- واژه «جُنَّةٌ» به چه معناست؟ (۱) باغ (۲) دیوانه (۳) جن (۴) سپر

۱۷۶- واژه «رَهْبَةً» در عبارت قرآنی «لَا تَنْتُمْرُ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ» با کدام کلمه هم‌معنی است؟

- (۱) السُّوء (۲) المَوَدَّة (۳) الرُّعْب (۴) الفُضْل

جزء ۲۹

۱۷۷- واژه «صَرَصِرٌ» در آیه «وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ» به چه معناست؟

- (۱) بسیار داغ (۲) بسیار سرد (۳) ویران کننده (۴) سیاه

۱۷۸- واژه «عَدَقًا» در عبارت قرآنی «لَأَسْقِيَنَّاهُمْ مَاءً عَدَقًا» به چه معناست؟

- (۱) زلال (۲) زنده کننده (۳) خوش طعم (۴) کثیر

جزء ۳۰

۱۷۹- واژه «نَصَدِيٌّ» در آیه «فَأَنْتَ لَهُ وَتَصَدِيٌّ» به چه معناست؟

- (۱) توجه و رو کردن (۲) معترض شدن (۳) مانع شدن (۴) محبت کردن

۱۸۰- واژه «سُجِرَتْ» در آیه «وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِرَتْ» به چه معناست؟

- (۱) پُر و مملو شدن (۲) افروخته و گداخته شدن (۳) خروشان شدن (۴) خشک شدن و فرو رفتن